

[Undervisningsministeren.]

tidspunkt i maj måned, som det nu må kunne passes ind i folketingets arbejde. Min beredvillighed til at give en sådan redegørelse skal der ikke være tvivl om, og til den tid vil det være rigtigt at tage hele debatten op.

Der er et par enkeltheder, jeg gerne vil sige lidt om endnu. Hr. Bernhard Baunsgaard slog fast, at med den adgang, der nu åbnes til at nedlægge realklasser ved gymnasierne, er vi i gang med at omdanne vort skolevæsen og fjerne den fælles arbejdsmark for gymnasiet og folkeskolens lærere. Det er naturligvis rigtigt; men det skal dog siges, at det er en meget begrænset omdannelse, som her finder sted. Det, der åbnes adgang til, er muligheden for at undlade at oprette nye 1. realklasser ved gymnasierne. Det vil altså sige, at undlader man det ét år, skal man, hvis man vil fortsætte dermed, søge dispensation for oprettelsen det næste år også.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på tilskudsreglerne. Jeg har ikke talmateriale, så jeg kan sige noget om det i dag; men som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, skal reglerne for tilskud til de private skoleformer til revision inden længe, og dér skal vi naturligvis være opmærksomme på de problemer, som er draget frem her.

Jeg må måske lige gøre én bemærkning til i forbindelse med hr. Bernhard Baunsgaards udtalelser. Det blev nævnt, at det har været nødvendigt ved en nødplan at nedskære gymnasiet's timetal for det næste skoleår, og det er rigtigt. Jeg vil dog for at undgå enhver misforståelse gøre opmærksom på, at man også foretager en lille nedskæring af timetallet i HF-klasserne, idet man har fundet, at det ikke var rimeligt, at gymnasiet alene skulle bære denne nedskæring; grunden er jo den, at tilgangen til gymnasierne er så stor, at hvis man ikke griber til denne nødløsning med en nedskæring af timetallet, vil der ikke være lærerkræfter i tilstrækkeligt omfang.

Det er rigtigt, formentlig rigtigt — jeg

tør ikke sige, hvor stor procenten er — at HF-uddannelsen vil være lidt dyrere end gymnasiet's uddannelse, og det hænger naturligvis sammen med, at man ved HF-uddannelsen har mange flere tilvalgsmuligheder end inden for gymnasiet.

I øvrigt har jeg blot den bemærkning til hr. Sigsgaard, der henviste til en avismeddelelse om, at mange hundrede kvalificerede til højere forberedelseseksamen er afvist i år, at det er en forhastet meddelelse. Optagelsesansøgningerne er ikke færdigbehandlet, og man ved ikke, hvordan det vil stille sig med optagne og afviste elever. Man ved, at ikke alle, der har søgt ind på HF, kan optages, for det er der ikke plads til; men hvor mange ansøgende der må betegnes som kvalificerede, og hvor mange kvalificerede der eventuelt afvises, ved man på indeværende tidspunkt ikke.

Så skal jeg slutte med at gentage, at jeg er rede til at give en redegørelse om alle disse forhold over for folketinget.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil gerne sige tak til undervisningsministeren for tilsagnet om redegørelsen. Jeg tror, det er meget nyttigt, at vi får en forhandling om disse spørgsmål.

Jeg har et par bemærkninger til hr. Sigsgaard. Vi er helt enige om, at HF-eksamen fortsat ikke bør være en blindgyde. Men et af problemerne fremkommer, når man skal finde ud af, hvor tillægskurserne skal placeres, og det er bl. a. det, vi skal drøfte; når vi nu får redegørelsen.

Jeg beklagede ikke — så er jeg i hvert fald blevet misforstået — at 88 pct. havde realeksamen; jeg beklagede, at den kategori, som vi havde tænkt så stærkt på, dengang vi lavede HF-eksamen, åbenbart er meget svagt repræsenteret i de nuværende klasser. Den omfatter 6,9 pct. af 811, altså ca. 50; og det er jo et stort apparat at sætte i gang for at hjælpe manden fra ploven, hvis det kun hjælper et halvt hundrede stykker. Det er disse ting, jeg mener man bør se nærmere på.